

ФАРМАЦЕВТИЧНА ОСВІТА ЯК ІНВАРІАТИВНА ОСНОВА СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ

Ткаченко Н.О.¹, Громовик Б.П.², Книш Є.Г.¹

¹Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя, Україна

²Львівський національний медичний університет ім.Данила Галицького,
м. Львів, Україна

tkachenkonat@bk.ru, hromovyk@gmail.com, knysh@zsmu.zp.ua

Світова спільнота визначила соціальну відповідальність (СВ) найбільш впливовим важелем на шляху впровадження сталого розвитку та забезпечила її правове оформлення через міжнародні стандарти ISO-26000, ISO 14000, ISO 9001:2000, Глобальний договір ООН тощо.

Висока суспільна значущість становлення СВ потребує нового усвідомлення функцій інституту освіти, основний зміст діяльності якого має бути спрямований на забезпеченні соціальних і культурних змін, соціалізації особистості, формуванні у молодого покоління ціннісних орієнтацій, адекватних сучасним і майбутнім викликам суспільства. Ступінь досягнення вищевказаного обумовлений станом, тенденціями, проблемами і перспективами фармацевтичної освіти України в контексті реалізації принципів СВ.

Мета роботи - обґрунтування впровадження основних положень комунітарної соціальної відповідальності (КомСВ) в існуючу модель фармацевтичної галузі та визначення місця й ролі у ній закладів фармацевтичної освіти і науки (ЗФОН).

Сьогодні практична фармація вимагає активації етичної і соціальної функції професійної діяльності провізорів, ставить на перше місце проблеми формування соціально орієнтованої культури у майбутніх спеціалістів та практичних діячів. Фармацевтична галузь гостро потребує фахівців, які можуть самостійно приймати рішення та відповідати за свій вибір.

Аналіз практичної діяльності випускників ВНЗ фармацевтичного спрямування свідчить про те, що наявні суперечності між сучасними вимогами

до спеціаліста і рівнем сформованості його соціальної відповідальності. Факти свідчать, що частина керівників фармацевтичних організацій безвідповідально ставиться до своїх професійних обов'язків, не завжди використовує свій особистісний і професійний потенціал, опинившись у ситуації вибору між отриманням прибутку або здійсненні соціальних виплат працівникам, розширення соціального пакету працюючих та ін. Приймаючи ті чи інші управлінські рішення, які пов'язані із законодавством України, керівництво багатьох фармацевтичних організацій, не завжди здатне відповідати за їхні наслідки.

На нашу думку, причини вищенаведених явищ полягають в недооцінці значущості такої важливої професійної риси особистості, як СВ, і недостатній роботі ВНЗ з її формування в процесі фахової підготовки студентів.

У контексті КомСВ основними напрямками роботи ЗФОН є сприяння соціально-економічному розвитку регіонів та держави, передусім через підготовку висококваліфікованих кадрів та зміцнення наукового потенціалу; впровадження наукової, науково-технічної, виробничої, інноваційної діяльності; формування ринку праці фармацевтичного сектору та працевлаштування випускників; розвиток культури і норм поведінки, наявність і дотримання яких визначає психологічний клімат у ВНЗ та його ринкову капіталізацію; стабілізація соціальних відносин за рахунок забезпечення культурного, духовного і фізичного розвитку студентства та ін.

Таким чином, вказані напрямки ВНЗ, згідно ланцюгу формування КомСВ у системі соціального партнерства фармацевтичної галузі, об'єднують інтереси усіх соціальних інститутів фармацевтичної галузі (СІФГ).

Саме становлення СВ у процесі отримання професійної освіти є джерелом її формування на всіх подальших рівнях з реалізацією у практичній професійній діяльності. Необхідно розширити основні компетенції майбутніх спеціалістів фармації, виділивши в окрему професійну компетенцію «СВ».